

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ І МЕХАНІКИ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Директор ІПММ НАН України
чл.-кор. НАН України

_____ І.І. Скрипнік
«___» _____ 2021 р.

ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА

**«Теорія керування, механіка та дискретна математика»
підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти – доктора філософії**

Галузь знань	11 МАТЕМАТИКА ТА СТАТИСТИКА
Спеціальність	113 «ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА»
Форма навчання	ОЧНА
Кваліфікація	ДОКТОР ФІЛОСОФІЇ З ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ

Затверджено Вченою радою
ІПММ НАН України
(Протокол № 1 від «27» січня 2017 р.)

Оновлено і затверджено
Вченою радою ІПММ НАН України
(Протокол № 11 від «22» жовтня 2020 р.)

Оновлено і затверджено
Вченою радою ІПММ НАН України
(Протокол № ____ від «___» _____ 2021 р.)

**ЛИСТ-ПОГОДЖЕННЯ
освітньо-наукової програми**

ПОГОДЖЕНО:

В.о. заступника директора з наукової роботи,
голова Науково-методичної ради інституту

О.В. Несмелова

Завідувач відділу
прикладної механіки

О.Л. Зуєв

Завідувач відділу теорії
керуючих систем

Ю.М. Кононов

Завідувач аспірантурою

О.М. Почтарьова

Голова Ради молодих учених

Є.О. Євгенєва

ПЕРЕДМОВА

Освітньо-наукова програма (ОНП) «Теорія керування, механіка та дискретна математика» підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – доктора філософії галузі знань 11 Математика за спеціальністю 113 Прикладна математика розроблена робочою групою Інституту прикладної математики і механіки НАН України у складі:

Розробники освітньо-наукової програми:

Голова робочої групи:

Зуєв Олександр Леонідович – член-кореспондент НАН України, доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач відділу прикладної механіки;

Члени робочої групи:

Щербак Володимир Федорович – доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу прикладної механіки;

Кононов Юрій Микитович – доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач відділу теорії керуючих систем;

Сенченко Олексій Сергійович – кандидат фізико-математичних наук, доцент, старший науковий співробітник відділу теорії керуючих систем

Баранюкова Ірина Сергіївна – аспірантка 3 року навчання спеціальності 113 Прикладна математика.

Рецензії та відгуки стейкхолдерів:

1. Тимоха О.М. – академік НАН України, д.ф.-м.н., с.н.с., завідувач відділу математичних проблем механіки та теорії керування Інституту математики НАН України.

2. Харченко Вячеслав Сергійович — доктор технічних наук, завідувач кафедри комп'ютерних систем, мереж і кібербезпеки Національного аерокосмічного університету імені М. С. Жуковського «Харківський авіаційний інститут».

Проєкт в ОНП обговорений та затверджений на засіданні Науково-методичної ради ІПММ НАН України (протокол № ____ від _____ 2021 року)

**1. Профіль освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії
«Теорія керування, механіка та комп'ютерні науки»
зі спеціальності 113 Прикладна математика**

1 – Загальна інформація	
Повна назва закладу вищої освіти	Інститут прикладної математики і механіки Національної академії наук України, м. Слов'янськ
Повна назва кваліфікації мовою оригіналу	Доктор філософії Галузь знань: 11 Математика та статистика Спеціальність: 113 Прикладна математика Форма навчання: очна Освітня кваліфікація: доктор філософії з математики
Офіційна назва освітньої програми	Теорія керування, механіка та дискретна математика
Тип диплома обсяг програми	Диплом доктора філософії, одиничний, 48 кредитів ЄКТС Термін освітньої складової ОНП: 1,5 роки Загальний термін навчання: 4 роки
Наявність акредитації	Не акредитована
Цикл/рівень програми	НРК України – 8 рівень, QF-EHEA – третій цикл, EQF-LLL – 8 рівень
Передумови	Приєм осіб здійснюється на базі диплома магістра/спеціаліста на конкурсній основі за результатами вступних іспитів. Порядок проведення вступних іспитів та інші вимоги визначаються Правилами прийому до аспірантури для здобуття наукового ступеня доктора філософії в ІПММ НАН України в 2020 році.
Мова(и) викладання	Змішана мова викладання: українська та англійська
Термін дії освітньої програми	4 роки
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://www.iamm.in.ua/
2 – Мета освітньо-наукової програми	
Мета ОНП – забезпечення підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня зі спеціальності 113 Прикладна математика шляхом здобуття ними компетентностей, достатніх для розв'язання комплексних проблем в професійній та науковій діяльності в галузі прикладної математики, продукування нових ідей, виконання оригінальних наукових досліджень, результати яких спрямовані на глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань, мають наукову новизну, теоретичне та прикладне значення. Результатом виконання освітньо-наукової програми є підготовка та захист дисертаційного дослідження.	
3 – Характеристика програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, предметна спеціалізація (за наявності))	Галузь знань: 11 Математика та статистика Спеціальність: 113 Прикладна математика Об'єкт вивчення: математичні об'єкти, що досліджуються сучасними методами прикладної математики; концепції та ідеї, що дають можливість для опису та дослідження математичних моделей складних систем з метою пояснення та/або оптимізації природничо-наукових, технологічних, суспільних-економічних тощо процесів.

	<p><u>Цілі навчання:</u> формування комплексу особистісних, загальноосвітніх і фахових компетентностей сучасного дослідника та викладача ЗВО для застосування їх у професійній діяльності в сфері прикладної математики; набуття поглиблених теоретичних знань, умінь, навичок дослідження різноманітних явищ та процесів математичними методами; здатність до самостійної науково-дослідної діяльності, постановки та розв'язуванні сучасних теоретичних та прикладних задач, задоволення потреб особистості в інтелектуальному, культурному та професійному розвитку.</p> <p><u>Теоретичний зміст предметної області:</u> сучасні наукові теорії для здійснення дослідницької, професійної та викладацької діяльності в сфері прикладної математики, зокрема, окремих розділів теорії керування, аналітичної механіки та механіки суцільного середовища, дискретної математики.</p> <p><u>Методи, методики та технології:</u> здобувач має оволодіти загальними методами інформаційних, програмних та комунікаційних технологій; методологією наукової, проектної, організаційної та управлінської діяльності; технологіями педагогічної та просвітницької діяльності в галузі прикладної математики, зокрема, фахова підготовка полягає в отриманні компетенцій з розробки нових та узагальненні існуючих математичних методів досліджень за обраною спеціалізацією та їх застосування до вивчення природничих, технічних, економічних та інших процесів.</p> <p><u>Інструменти та обладнання:</u> комп'ютерні та мережеві програмовані пристрої, зокрема, комп'ютерна техніка та математичні пакети, що забезпечують проведення обчислень високої точності та наглядну візуалізацію отриманих результатів.</p>
Орієнтація освітньо-наукової програми	Освітньо-наукова академічна
Основний фокус освітньо-наукової програми та спеціалізації	Основний фокус ОНП зосереджено на оволодінні компетентностями, необхідними для набуття умінь проводити наукові дослідження в галузі прикладної математики та навичок доведення їх до широкої публіки, зокрема, програма зосереджена на здобутті поглиблених знань у окремих розділах математичної теорії керування, аналітичної механіки та механіки суцільного середовища, дискретної математики.
Особливості освітньо-наукової програми	Під час навчання в аспірантурі здобувачі залучаються до виконання науково-дослідної тематики, що виконується в інституті, на практиці набуваючи необхідні компетенції дослідницької діяльності для подальшого виконання своїх професійних обов'язків.
4 – Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання	
Працевлаштування	<p>Згідно з Класифікатором професій ДК 003:2010, затвердженого Наказом Держспоживстандарту України від 28.07.2010 № 327 зі змінами на поточну дату, випускники аспірантури мають такі перспективи працевлаштування:</p> <p>2121.1 Молодший науковий співробітник (математика), науковий співробітник-консультант (математика)</p> <p>2121.2 Математик (прикладна математика)</p> <p>2310.2 Асистент, викладач вищого навчального закладу</p> <p>Згідно із Класифікатором видів економічної діяльності ДК 009:2010, затвердженого Наказом Держспоживстандарту України від 11.10.2010</p>

	<p>№ 457, випускники аспірантури можуть брати участь у таких видах економічної діяльності:</p> <p>72.19 Дослідження й експериментальні розробки в галузі інших природничих і технічних наук.</p> <p>85.42 Вища освіта.</p> <p>Місця працевлаштування: відділи та лабораторії науково-дослідних установ; профільні кафедри закладів вищої освіти; підприємства, та організації, діяльність яких пов'язана із проведенням наукових досліджень в галузі математики.</p>
Подальше навчання	<p>Здобувач ступеня доктора філософії за спеціальністю 113 Прикладна математика має прав на продовження навчання, а саме на:</p> <ul style="list-style-type: none"> - здобуття наукового рівня вищої освіти (доктор наук), що відповідає дев'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає набуття компетентностей з розроблення і впровадження методології та методики дослідницької роботи, створення нових системоутворюючих знань та/або прогресивних технологій, розв'язання важливої наукової або прикладної проблеми, яка має загальнонаціональне або світове значення; - навчання на восьмому кваліфікаційному рівні Національної рамки кваліфікацій в споріднених спеціальностях; - освітні програми, дослідницькі гранти та стипендії, що містять додаткові наукові та освітні компоненти; - підвищення кваліфікації в науково-дослідних інститутах НАН України, провідних університетах та науково-дослідних центрах високотехнологічних компаній.
5 – Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	<p>Загальний стиль навчання – проблемно-орієнтований. Лекційні та практичні заняття, наукові семінари, індивідуальні консультації, самонавчання, інформаційна підтримка та індивідуальні консультації.</p>
Оцінювання	<p>Оцінювання навчальних досягнень здобувачів здійснюється за бально-рейтинговою (100-бальною) системою, що передбачає оцінювання здобувачів за усі види аудиторної та поза аудиторної навчальної діяльності, спрямованої на опанування навчального навантаження з освітньої програми.</p> <p>Шкала оцінювання:</p> <p>відмінно - 90-100 б.;</p> <p>добре - 75–89 б.;</p> <p>задовільно - 60 – 74 б.;</p> <p>незадовільно 26 – 59 б.;</p> <p>неприйнятно -0 – 25 б.</p> <p>Система оцінювання знань освітньої-наукової програми передбачає наступні види контролю:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>поточний</i> контроль проводиться у формі тестів, роботи на практичних заняттях, виступів на семінарах та конференціях, підготовки наукових звітів; - <i>підсумковий</i> контроль передбачає диференційований залік, усний або письмовий іспит; захист дисертаційної роботи.
6 – Програмні обов'язкові компетентності	
Інтегральна компетентність (ІК)	<p>Здатність продукувати нові наукові ідеї в галузі прикладної математики, зокрема, в математичній теорії керування, аналітичній механіці та механіці суцільного середовища, дискретній математиці,</p>

	розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, організувати науково-дослідний та навчальний процес та представляти свої результати.
Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК1. Аналіз і синтез. Здатність до аналізу та синтезу на основі логічних аргументів та перевірених фактів; навички управління інформацією (уміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел).</p> <p>ЗК2. Дослідницька здатність. Компетентності ініціювати та виконувати (індивідуально або в науковій групі) наукові дослідження, що приводять до отримання нових знань; здатність застосовувати знання на практиці.</p> <p>ЗК3. Гнучкість мислення. Набуття гнучкого способу мислення, який дає можливість зрозуміти й розв'язати проблеми та задачі, зберігаючи при цьому критичне відношення до усталених наукових концепцій.</p> <p>ЗК4. Креативність. Потенціал креативності у генеруванні ідей та досягненні наукових цілей.</p> <p>ЗК5. Групова робота. Здатність до взаємодії (робота в команді); здатність працювати в міждисциплінарній команді.</p> <p>ЗК6. Комунікативні навички. Здатність ефективно спілкуватися із спеціальною та загальною аудиторіями, а також представляти складну інформацію у зручній та зрозумілій спосіб усно і письмово, використовуючи відповідну технічну лексику та методи; навички використання інформаційних і комунікаційних технологій; здатність спілкуватися рідною та другою іноземною мовою як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК7. Міжнародний кругозір. Здатність працювати в міжнародному середовищі, ставитися із повагою до національних та культурних традицій, способів роботи інших членів групи.</p> <p>ЗК8. Популяризаційні навички. Вміння спілкуватися із нефакхівцями; здатність провести усну презентацію та написати зрозумілу статтю за результатами проведених досліджень, а також щодо сучасних концепцій у прикладній математиці для нефакхівців у цій галузі; здатність спілкуватися з експертами з інших галузей.</p> <p>ЗК9. Управлінські якості. Здатність до організації і плану; здатність працювати в умовах обмеженого часу та ресурсів, а також мотивувати та керувати роботою інших для досягнення поставлених цілей; здатність адаптуватися до нових ситуацій та приймати рішення; здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК10. Викладацькі здатності. Компетентність навчати здобувачів першого (бакалаврський) та другого (магістерський) рівнів вищої освіти; формування та удосконалення педагогічної майстерності.</p> <p>ЗК11. Етичні установки. Етика поведінки в наукових дослідженнях; турбота про якість результату.</p> <p>ЗК12. Особисті якості. Здатність до навчання, саморозвитку та самовдосконалення протягом життя; визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<p>ФК 1. Знання історії розвитку та сучасного стану наукових досліджень за спеціальністю та обраною спеціалізацією.</p> <p>ФК 2. Здатність застосовувати сучасну методологію, загальні та спеціальні методи наукового дослідження за спеціальністю та обраною спеціалізацією.</p> <p>ФК 3. Уміння формулювати загальну методологічну базу власного</p>

наукового дослідження, усвідомлювати його актуальність, мету і значення для розвитку інших галузей науки.

ФК 4. Здатність до виявлення актуальних математичних задач, використання поглиблених знань у галузі прикладної математики, внесення оригінального вкладу в її розвиток.

ФК 5. Уміння будувати адекватні математичні моделі, досліджувати побудовані моделі та визначати можливості їх застосування.

ФК 6. Здатність представляти та обґрунтовувати результати теоретичних та прикладних математичних досліджень у формі, яка відповідає можливостям сприйняття аудиторії.

ФК 7. Набуття загальних умінь щодо особливостей організації науково-дослідницької діяльності в науковій установі та викладацької роботи в закладі вищої освіти.

ФК 8. Здатність здійснювати дослідження прикладних математичних задач з використанням спеціальних математичних пакетів та аналізувати отримані дані.

ФК 9. Здатність до висунення нових ідей, розв'язання міждисциплінарних та прикладних задач.

ФК 10. Здатність використовувати сучасні інформаційні та комунікативні технології при демонстрації результатів наукової роботи та обміні науковою інформацією.

ФК 11. Здатність виділяти суттєві та несуттєві (малі) параметри фізичних систем, а також компетентність у застосуванні асимптотичних методів, методів усереднення та розділення швидких та повільних рухів.

ФК 12. Поглиблені знання з теорії оптимального керування, якісної теорії лінійних керованих систем та основ геометричної теорії нелінійних систем. Здатність застосовувати методи теорії керування до розв'язання задач оптимізації та синтезу законів керування для математичних моделей динамічних процесів у природничих та технічних науках.

ФК 13. Поглиблені знання основних методів теорії стійкості руху та якісної теорії динамічних систем. Здатність застосовувати аналітичні та чисельні методи до розв'язання прикладних задач стійкості та стабілізації руху.

ФК 14. Здатність застосування методів ідентифікації та редукції керованих систем до побудови наближених математичних моделей динамічних процесів у прикладних задачах.

ФК 15. Поглиблені знання окремих розділів теоретичної механіки, гідродинаміки, теорії пружності, гідропружності та теорії стійкості руху систем зв'язаних твердих тіл з рідиною.

ФК 16. Компетентність у побудові, дослідженні та застосуванні аналітичних та чисельних методів дослідження взаємодії рідини з пружними твердими тілами.

ФК 17. Поглиблене знання фундаментальних положень сучасної теорії графів, здатність будувати, досліджувати і аналізувати математичні моделі процесів і явищ з використанням методів теорії графів.

ФК 18. Здатність ефективно аналізувати великі набори різномірних даних із використанням методів машинного навчання, статистики, штучного інтелекту тощо.

ФК 19. Знання сучасних технологій створення та захисту програмних продуктів, компетентність у алгоритмізації обчислювальних процесів

	та методів, знання та уміння використовувати сучасні мови програмування.
--	--

7 – Програмні результати навчання

РН 1. Знати та розуміти традиційні та передові тенденції в галузі прикладної математики, етапи історичного розвитку математичних знань і парадигм, формування поглибленої системи наукових знань за напрямом досліджень.

РН 2. Розуміти правові, етичні та психологічні аспекти професійної діяльності наукового співробітника (дослідника) та викладача в закладі вищої освіти, набуття навичок науково-дослідної роботи.

РН 3. Знати основні принципи, форми та методи проведення наукових досліджень в галузі прикладної математики, володіти математичним апаратом в об'ємі, достатньому для професійної діяльності.

РН 4. Вміти будувати та досліджувати математичні моделі фізичних, соціально-економічних, технічних, біологічних тощо процесів, систем, процесів, формалізувати проблеми, описані природною мовою, за допомогою математичних методів, застосовувати загальні підходи до математичного моделювання конкретних процесів.

РН 5. Мати навички використання загальних офісних та спеціалізованих програмних засобів за напрямом професійної діяльності, вміти користуватися спеціалізованими інтернет-ресурсами.

РН 6. Вміти пояснювати складні математичні концепції мовою, зрозумілою для нефакхівців у галузі математики, представляти результати наукових досліджень на наукових та популяризаційних заходах.

РН 7. Здійснювати професійну письмову й усну комунікацію українською та іноземними мовами. Уміти працювати зі спеціальною літературою та наукометричними базами даних, в тому числі іноземною мовою,

РН 8. Мати навички організації, планування та проведення наукових досліджень самостійно та в групі. Проводити аналіз отриманих результатів (обґрунтування достовірності, формулювання висновків, наукової новизни і практичної значущості).

РН 9. Вміти організувати неперервний власний саморозвиток і самовдосконалення, набуття гнучкого способу мислення при творчому дослідженні, в тому числі прикладних математичних проблем.

РН 10. Вміти формулювати наукові проблеми з огляду на ціннісні орієнтири сучасного суспільства та стану її поточного дослідження.

РН 11. Мати ґрунтовні знання з математичної теорії керування, вміти застосовувати їх для розв'язання прикладних задач.

РН 12. Знати основи теорії стійкості руху нелінійних динамічних систем та вміти застосовувати її апарат при дослідженні математичних моделей природничих і технічних наук.

РН-13 Знати та вміти застосовувати основні фізичні і математичні моделі та методи для побудови і дослідження сучасних задач механіки суцільного середовища.

РН-14 Набуття сучасних теоретичних та методологічних знань в напрямі дослідження задач динаміки твердого тіла та складних механічних систем.

РН 15. Уміти здійснювати збір, опрацювання, аналіз, систематизацію, захист спеціалізованої науково-технічної інформації з різних джерел, уникаючи при цьому академічної недоброчесності, робити візуалізацію аналізу інформації.

РН 16. Вміти застосовувати сучасні технології алгоритмізації обчислювальних процесів, методів програмування, програмної реалізації чисельних і символічних алгоритмів.

РН 17. Знати основні чисельні методи та алгоритми розв'язання задач прикладної та обчислювальної математики.

РН 18. Знати та вміти досліджувати основні математичні моделі, що використовуються для описання та дослідження дискретних систем різних типів, реалізовувати алгоритми моделювання для дослідження характеристик і поведінки складних об'єктів і систем, проводити експерименти.

8 – Ресурсне забезпечення реалізації освітньо-наукової програми

Кадрове забезпечення	До викладання навчальних дисциплін допускаються виключно працівники високої кваліфікації з науковими ступенями та вченими званнями, які мають достатній досвід навчально-методичної роботи та відповідають кваліфікації відповідно до спеціальності згідно ліцензійних умов.
Матеріально-технічне забезпечення	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність приміщень для проведення занять. 2. Наявність соціально-побутової інфраструктури. 3. Забезпеченість здобувачів гуртожитком. 4. Забезпеченість обладнанням, комп'ютерною технікою та програмним забезпеченням для виконання навчальних планів.
Інформаційне та навчально-методичне забезпечення	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність офіційного веб-сайту інституту, на якому розміщена основна інформація про діяльність інституту та організацію навчального процесу. 2. Постійне оновлення бібліотеки науковою літературою та періодичними виданнями, в тому числі в електронному вигляді (надання електронної бібліотеки у відділах). 3. Бездротовий доступ до мережі Internet. 4. Наявність повного доступу до провідних наукометричних баз Scopus та Web of Science, наявність доступу до спеціалізованої математичної бази MathSciNet. 5. Навчально-методичні посібники та монографії.

9 – Академічна мобільність

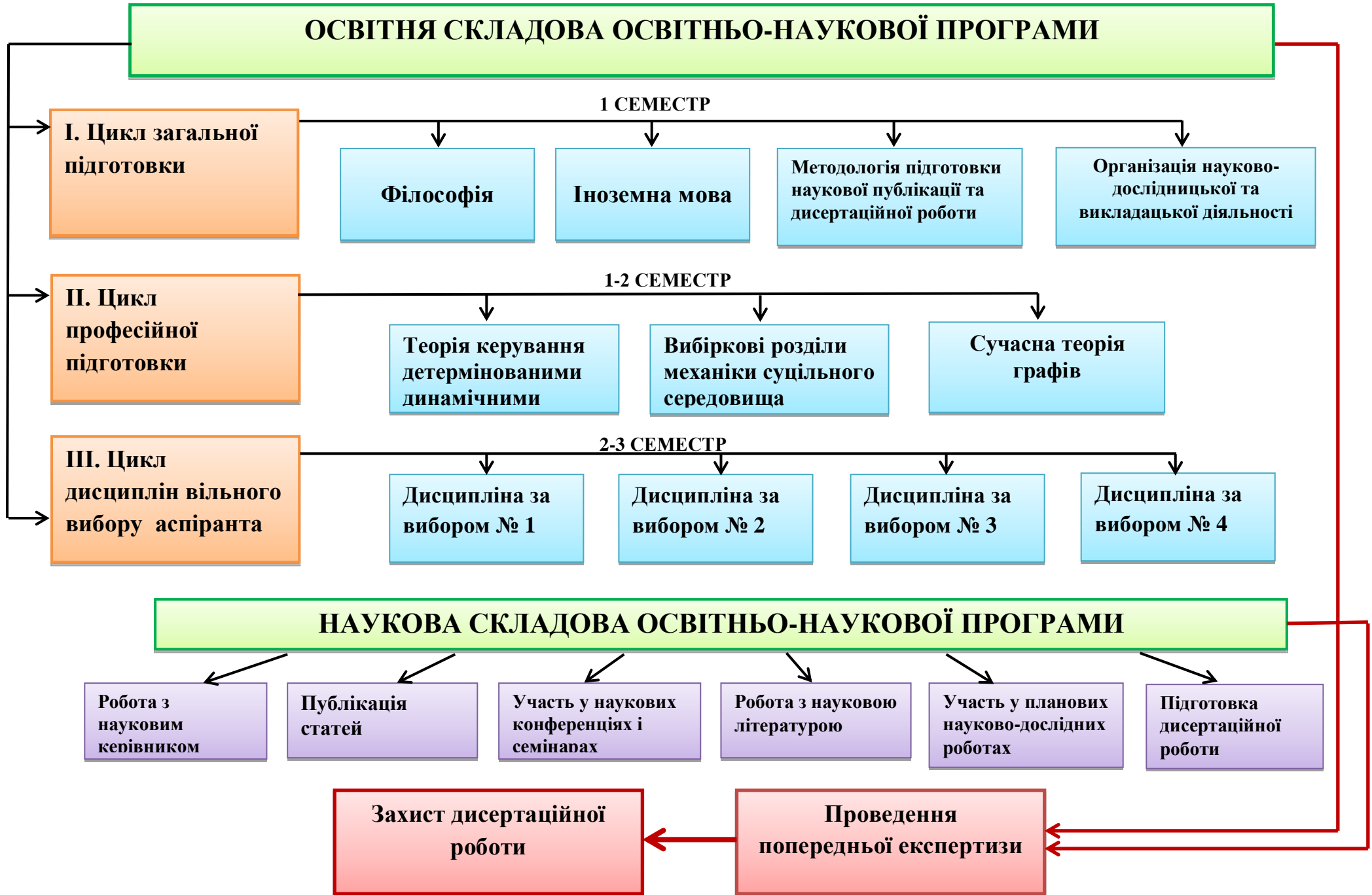
Національна кредитна мобільність	<p>Передбачає можливість національної кредитної мобільності за деякими освітніми компонентами, що забезпечують набуття загальних або спеціальних (фахових) компетентностей.</p> <p>Оцінювання результатів навчання та академічних досягнень приведено у відповідність до європейської кредитної системи і співвідносне із національною шкалою оцінювання, що уможливило взаємозарахування кредитів між різними установами країни.</p>
Міжнародна кредитна мобільність	<p>Здійснюється на основі двосторонніх партнерських угод (договорів) про співробітництво між ПІММ НАН України і закордонними науковими та освітніми закладами. Також для забезпечення міжнародної кредитної мобільності передбачаються участь аспірантів у міжнародних конференціях, наукових школах, семінарах, у виконанні наукових проєктів, стажуванні тощо.</p>

2. Перелік компонент освітньої складової освітньо-наукової програми та їх логічна послідовність

2.1. Перелік компонент ОНП

Код	Компоненти освітньої складової (навчальні дисципліни)	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
ОБОВ'ЯЗКОВІ КОМПОНЕНТИ ОНП			
I. Цикл загальної підготовки			
ЗП.1	Філософія	6	іспит
ЗП.2	Іноземна мова	8	іспит
ЗП.3	Методологія підготовки наукової публікації та дисертаційної роботи	3	залік
ЗП.4	Організація науково-дослідницької та викладацької діяльності	3	залік
	Усього за циклом:	20	
II. Цикл професійної підготовки			
ПП1	Теорія керування детермінованими динамічними системами	4	іспит
ПП2	Вибіркові розділи механіки суцільного середовища	4	іспит
ПП3	Сучасна теорія графів	4	іспит
	Усього за циклом:	12	
ВИБІРКОВІ КОМПОНЕНТИ ОНП			
Цикл дисциплін вільного вибору аспіранта			
Вибірковий блок 1. Математична теорія керування та стійкості			
ДВ1.1	Методи редукції керованих систем за вибірковими даними	4	іспит
ДВ1.2	Теорія стійкості руху нелінійних систем	4	іспит
ДВ1.3	Вибрані глави нелінійної теорії керування	4	іспит
ДВ1.4	Обернені задачі в теорії керування	4	іспит
Вибірковий блок 2. Аналітичні та обчислювальні методи дослідження складних механічних систем			
ДВ2.1	Математичні методи дослідження складних механічних систем	4	іспит
ДВ2.2	Динаміка та стійкість руху твердого тіла з пружними відсіками, які містять рідину	4	іспит
ДВ2.3	Динаміка та стійкість обертання системи зв'язаних твердих тіл з рідиною	4	іспит
ДВ2.4	Комп'ютерна математика і механіка	4	іспит
Вибірковий блок 3. Дискретна математика/кібернетика			
ДВ3.1	Сучасні методи моделювання дискретних динамічних систем	4	іспит
ДВ3.2	Сучасні прикладні методи інтелектуального аналізу даних та знань.	4	іспит
ДВ3.3	Сучасні алгоритми та математичні методи захисту інформації	4	іспит
ДВ3.4	Сучасні технології створення програмних продуктів. Компонентне програмування	4	іспит
	Усього за циклом:	16	
	РАЗОМ	48	

2.2. Структурно-логічна схема освітньої-наукової програми спеціальності 113 Прикладна математика



4. Матриця забезпечення програмних результатів навчання відповідними компонентами освітньої програми

Освітні компоненти	Компетентності																	
	Програмні результати навчання (РН)																	
	РН-1	РН-2	РН-3	РН-4	РН-5	РН-6	РН-7	РН-8	РН-9	РН-10	РН-11	РН-12	РН-13	РН-14	РН-15	РН-16	РН-17	РН-18
ЗП1	+	+	+			+			+	+					+			
ЗП2						+	+											
ЗП3	+		+		+	+	+		+	+					+			
ЗП4		+			+	+		+	+						+			
ПП1	+		+	+	+			+	+		+							
ПП2	+		+	+	+				+				+					
ПП3	+		+	+	+				+						+			
ДВ1.1	+		+	+	+				+		+							
ДВ1.2	+		+	+	+				+			+						
ДВ1.3	+		+	+	+				+		+							
ДВ1.4	+		+	+	+				+		+							
ДВ2.1	+		+	+	+				+					+				
ДВ2.2	+		+	+	+				+					+				
ДВ2.3	+		+	+	+				+					+				
ДВ2.4	+		+	+	+				+									
ДВ3.1	+		+	+	+				+								+	+
ДВ3.2	+		+	+	+				+						+		+	+
ДВ3.3	+		+	+	+				+						+	+	+	+
ДВ3.4	+		+	+	+				+							+		

6. Форма атестації здобувачів вищої освіти

Атестація здобувача ступеня доктора філософії зі спеціальності 113 Прикладна математика складається з поточних (щорічних) та підсумкової атестацій.

Метою поточної атестації є контроль за виконанням індивідуального плану аспіранта за всіма складовими, передбаченими навчальним планом.

Поточна атестація включає два види контролю:

- 1) освітній – складання екзаменів відповідно до навчального плану;
- 2) науковий – раз на рік звітування на засіданні відділу, а потім і атестаційній комісії інституту щодо роботи над дисертацією та науковими публікаціями

Результати поточної атестації обов'язково розглядаються і затверджуються на засіданні Вченої ради інституту.

Кінцевим результатом навчання аспірантів є повне виконання освітньо-наукової програми та індивідуального плану, зокрема, визначена у відповідних нормативних документах та індивідуальному плані кількість опублікованих наукових праць за результатами наукових досліджень, апробація результатів на наукових конференціях, належним чином оформлений рукопис дисертації та представлення її на засіданні відділу Інституту прикладної математики і механіки НАН України або до розгляду в спеціалізовану вчену раду для отримання наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 113 Прикладна математика.

Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником. Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану.

Підсумкова атестація аспірантів завершується присудженням наукового ступеня «доктор філософії» в галузі 11 Математика та статистика за спеціальністю 113 Прикладна математика з врученням диплому доктора філософії встановленого зразка, а також додатка, який є невід'ємною частиною диплому.